

der bliver mulighed for netop at tilnærme os de danske synspunkter på det område. Det er også vigtigt lige at markere her, at lovgivningen i givet fald giver mulighed for en statslig medfinansiering. Det vil i høj grad give mulighed for, at også mindre firmaer og deres produkter kan markedsføres under Svanemærket.

Samfattende må jeg konkludere, at med vedtagelse af L 199 vil vi få et redskab, som kan tilslutte Danmark til en absolut brugbar miljømærkningsordning, og som endvidere også har en betragtelig internationalt dækning. Og med det som baggrund kan jeg på Socialdemokratiets vegne anbefale forslaget.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg kan godt lide, at hr. Erik Mortensen starter med at sige, at det her ikke har noget med Svanen at gøre. Det er ikke det, vi skal diskutere, og så handler det meste af oplægget alligevel om Svanen. Vi må vel være enige om, at anledningen til, at man laver denne konstruktion, er, at man vil indføre Svanemærket.

Det er rigtigt, at de formelle ting, der er i dag, er spørgsmålet om privatiseringen af det og spørgsmålet om en omvendt brugerbetaling, hvor det ikke længere er forureneren, der skal betale, men den, der opfører sig ordentligt, som skal have en over snuden med et ordentligt gebyr og ekstrabetaling af omsætningen.

Men mit spørgsmål til hr. Erik Mortensen går på privatisering, hvor det bliver sagt i oplægget og også gentaget af hr. Erik Mortensen, at det er en god ting at lægge det ud i en organisation. Jeg vil for det første gerne spørge, om det er en generel linje. Kan man forvente et lignende forslag fra Socialdemokratiet, når det drejer sig om Ø-mærket? Skal det lægges ud i en privat organisation?

Og for det andet: Er det ikke betænkeligt at gå fra, at det er politisk valgte repræsentanter i hele befolkningen, der fastsætter kriterierne, og over til, at det nu er nogle interesseorganisationer, der slås om det?

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Jeg synes ikke, at det i sig selv er et dårligt signal at sende, at vi her nærmer os en forbrugersinteresse, hvor forbrugerne, producentinteresserne og andre faglige interesser kommer så tæt på som overhovedet muligt. Jeg kan ikke se, at det i sig selv er et dårligt signal at sende ud.

Hvorvidt ideen kan udmøntes i andre sammenhænge, vil komme an på en prøve, for mig bekendt har vi ikke haft andre eksempler, hvor vi direkte udlægger en kompetence fra et statsligt organ til et privat organ. Men altså, det kunne vi meget vel opleve, og så vil det selvfølgelig være i en situation, som kan diskuteres til den tid. Men i denne sammenhæng synes jeg, det er helt oplagt. Vi gør det selvfølgelig på baggrund af de erfaringer, som man har i de nordiske lande, som vi i givet fald skal samarbejde med.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det vil jeg betegne som en lidt lystig kommentar. Det er jo sådan, at vi faktisk lige har udlagt Lurmærket, fordi det ingen betydning har længere, og fordi EU krævede det. Og det synes jeg ikke der nævnes så meget om her, men det er også et spørgsmål om EU. Samtidig har vi et udmærket mærke til behandling, som er bygget entydigt op: statsreguleret, statskontrolleret. Det er et nyt kvalitetsmærke til grisekød. Hvorfor skal det være sådan, at når vi ser ting fra Landbrugsministeriet, så fastholder man den statslige kontrol og effekten af det?

Jeg vil gerne spørge hr. Erik Mortensen: Er det sådan, at hvis det regelsæt, der kommer til at ligge her i, brydes, kan man så bruge en politianmeldelse? Det kan man med Ø-mærket og det er med til at opbygge troværdigheden. Jeg vil gerne spørge hr. Erik Mortensen, om det er gennemtænkt, at man også fjerner mulighederne for at gribe nemt og hurtigt ind og give en egentlig bødestraf. Det er det, der er lagt op til i det nye mærke på kvalitetsgrisen, som vi behandler, hvor man øjeblikkeligt får en bøde, og hvor det er politiet, der griber ind, fordi den regel, man overtræder, er fastsat af ministeren.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Som sagt er princippet omkring strafansvar for overholdelse af reglerne nøjagtig det samme, som vi kender fra de øvrige nordiske lande. Det er altså ikke i sig selv et spørgsmål om, hvorvidt det automatisk udløser en politianmeldelse og et strafansvar fra en bestemt front. Men der er overhovedet ikke nogen, der bliver forhindret i, hvis de føler, at mærket bliver administreret lemfældigt eller forkert, at indgive en politianmeldelse. Og det er jo helt uafhængigt af, om det er statsligt eller privat styret. Så jeg kan ikke se, der skulle være nogle problemer i det, for også i